

og mellem Thingene paa den ene og Regjeringen paa den anden Side om, hvilken bindende Kraft der bør tillægges de enkelte Poster, men jeg troer, at i den Henseende ere vi endnu et Stykke fra at faae nogen egentlig Enighed eller Overensstemmelse bragt tilveie. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at den Mening, jeg tidligere har udtalt, og som den ærede Taler fremdrog i Aften, om Underbilagenes bindende Kraft, fastholder jeg endnu. Jeg kan naturligvis ikke sige, i hvilken Grad Thingene ville finde dem bindende, og hvilke Bemærkninger de i den Henseende ville gjøre gennem Statsrevisionen, men jeg maa fastholde det, at efter min Overbeviisning er kun det bindende, som staaer i Loven; der kan forøvrigt naturligvis vises nogen Smøbekommen i den Henseende, man kan i meget høi Grad bestræbe sig for at rette sig efter Rigsdagens Mening og Hensigt ved at votere Finanslovens enkelte Poster; men en egentlig virkelig juridisk bindende Kraft kan dog virkelig kun findes i, hvad der staaer i Loven. Dog mener jeg, at dette naturligvis maa forstaaes paa en vis Maade, med et vist Hensyn. Der gives nemlig aabenbart visse Poster, hvorunder der ligger Noget, der noget mere nærmer sig til en fast Bestemmelse, naagtet det ikke ligefrem er udtrykt i Loven. For at nævne et Exempel skal jeg tage et, som den ærede sidste Taler anførte. Han berørte den Post under Justitsministeriet til Dr. Dampe. Jeg maa dog i Forbigaaende bemærke, at jeg troer, at den Forbring, som den ærede Taler gjorde, at dette Forflag burde være fremkommet som et særligt Lovforslag og forelægges først i Landsstinget, er lidt overbrevet. Det er for meget for en saadan Dagatel, som her er Tale om, nemlig en simpel Understøttelse, men hans Bemærkning giver mig Anledning til at fremdrage dette Exempel. Naar man, som her, har en samlet Sum for Understøttelser under Justitsministeriet, og disse Understøttelser ere af den Bestaaenhed, at de, idetmindste for en Deel af Summen, kun ere begjærte til saadanne bestemte Personer, som ved Forhandlingen om Posten ere fremdragne, er det jo klart, at der under den Sum ligger en Liste; det er jo klart, at en saadan Sum, enten der nu findes nogen udtrykkelig Lovbestemmelse derom, eller der fra

Regjeringens Side er udtalt en Anskuelse om dens Betydning, er bestemt til visse bestemte Personer. Saaledes gives der under Kultusministeriet en vis Sum, som er til Understøttelse af Kunstnere og Videnskabsmænd, og som gives til visse bestemte Personer. Disse enkelte Summer maae ligeledes, naagtet de ikke ere fremkomne i Finansloven, betragtes som bindende for Regjeringen. Det ærede Things Medlemmer ville see, at min Anskuelse er den, at der vel kan findes ganske særlige Forhold ved enkelte Konti, paa Grund af hvilke ogsaa de udtrykte Underkonti maae antages at have en ganske bestemt bindende Karakter, der ikke maa krænkes ved Regjeringens Anvendelse; men som almindelig Regel troer jeg rigtignok, at hvad jeg har tilladt mig før at bemærke, er rigtigt, hvilken Regel man vil staae sig vel ved i enhver Henseende at følge. Naar det ærede Medlem ved en Post under Kultusministeriet angaaende Skabe til Geheimearkivet fremhævede, at denne Sum var bevilget under Cet, saa skal jeg dog bemærke, at dette ikke er en Modsigelse i dette Princip; i saa Fald vilde jeg have bestræbt mig for, at Forslaget ikke blev vedtaget. Det er netop overensstemmende med min Mening, at Summen er bevilget under Cet; og jeg finder ikke, at det skader, at det staaer i Loven. Med Hensyn til Detailleringen maa jeg forøvrigt gjøre den Bemærkning, at saa enig jeg end er med den ærede Taler i, at der finder Uoverensstemmelser Sted, og at det var ønskeligt at arbejde hen til en større eensartethed, saa vil det dog aldrig være at tænke paa at komme til en eensartethed i den Forstand, som man kunde forledes til at troe den ærede Landsstingsmand har tilsigtet, naar han fremhævede, at der fandtes en enkelt Post paa 3 Millioner og en anden paa 30 Rd.; det kan ikke undgaaes, der maa i enhver Finanslov kunne findes Summer paa 3 Millioner og ved Siden deraf Summer paa 30 Rd.; det ligger nemlig aabenbart alene deri, at Antallet og Størrelsen af Underafdelingerne maa bestemmes efter det Hensyn, om der er naturlig Grund til at gjøre dem, og om de maae findes hensigtsmæssige. Naar vi f. Ex. have en 4 pct.s Statsgjæld, navnlig til Beløb 62 Millioner Rd., hvoraf Renten altsaa er 2½ Million Rd. aarlig, saa har denne Sum